



[truth] LINK

26 Sfârșitul luptei

descoperă.conectează-te.experimentează

26 SFÂRȘITUL LUPTEI

DESCOPERĂ

Dumnezeu este dragoste chiar și în modul cum Se poartă cu cei care vor fi pierduți pentru veșnicie.

INCOMPATIBILITATEA DINTRE DREPTATE ȘI TORTURĂ

Pe 26 iunie 1987, *Convenția Națiunilor Unite împotriva Torturii* a devenit aplicabilă ca legământ între națiuni. Conținutul acestui contract internațional este deosebit de semnificativ, nu doar pentru protecția drepturilor omului, ci și pentru că ne descoperă un adevăr despre repulsia generală a oamenilor față de tortură. Pentru că ființele omenești au fost create după chipul moral al lui Dumnezeu, chiar și în starea căzută păstrează un simțământ intrinsec de dreptate care în mod natural consideră tortura a fi un lucru rău. Când un om este lipsit de simțul dreptății și comite acte de tortură fără să se simtă vinovat, considerăm acea persoană un psihopat. Pur și simplu știm că tortura nu poate fi în armonie cu dreptatea și că o persoană care torturează este, în cel mai bun caz, bolnavă mental, iar în cel mai rău, o persoană malefică.

În ciuda acestor lucruri, mulți oameni i-au învățat pe alții să creadă că Dumnezeu supune milioane de oameni la tortură pentru veșnicie. Cea mai celebră predică ținută vreodată în America este intitulată *Păcătoși în mâna unui Dumnezeu mânios*, de Jonathan Edwards. Câteva rânduri sunt suficiente pentru a ne arăta cât de teribilă era ideea predicii:

„Este un lucru înfricoșător să suferi mânia Atotputernicului Dumnezeu – chiar și pentru un moment; dar trebuie să o suferi o veșnicie întreagă... această suferință teribilă și insuportabilă nu va avea sfârșit... va fi infinită... vei simți o disperare absolută știind că nu vei mai fi scăpat niciodată... veacuri lungi vor trece... te vei lupta cu răzburarea nemiloasă și crudă... și apoi..., după ce atât de multe secole vor fi fost petrecute de tine în acest fel, vei ști că nu a trecut decât o fărâmə din ce a rămas. Așa că pedeapsa ta va fi cu adevărat infinită.”

Uau! Sună ca literatura horror a lui Edgar Allan Poe. Dar nu! Este o doctrină religioasă acceptată: ființe conștiente arzând de vii pentru totdeauna. Este aproape imposibil să-ți imaginezi ceva mai terifiant. Și ceea ce este și mai greu este să-ți imaginezi un Dumnezeu al iubirii făcându-le oamenilor acest lucru! În acest studiu vom vedea că Biblia descrie o imagine complet diferită, descoperindu-ne că Dumnezeu este drept și milostiv în toate căile Lui, chiar și în felul cum Se va purta cu cei care, prin propriile alegeri, resping darul mântuirii Lui.

ORIGINEA PĂGÂNĂ A DOCTRINEI DESPRE IAD

Interesant este că această doctrină a unui loc al torturii, undeva în centrul pământului sau într-o altă parte a universului, după alte religii, în care sufletele condamnate ajung atunci când mor, nu se regăsește niciunde în Biblie. Este o doctrină păgână ce-și are originea în vechiul Babilon și apoi se regăsește în toate religiile și cultele Antichității, mai ales în Egipt, Persia, Grecia și în cele din urmă în Roma, unde păgânismul atinge punctul culminant. Apoi, pe măsură ce Biserica Romano-Catolică este integrată treptat în Imperiul Roman păgân ca religie oficială, liderii bisericești au considerat că este un lucru avantajos din punct de vedere politic să „creștineze” doctrina chinului veșnic, pentru a-și asigura controlul maselor.

Erau două mari caracteristici ale doctrinei păgâne cu privire la Dumnezeu: (1) nevoia oamenilor de a-și ispăși păcatele prin diferite ritualuri – inclusiv prin sacrificii umane, pentru a scăpa de mânia divină și pentru a câștiga favoarea lui Dumnezeu, și (2) amenințarea îngrozitoare a chinului veșnic din iad, ca o pedeapsă ce-i așteaptă pe cei care mor.

În Biblie sunt amintiți câțiva dintre zeii păgâni: Dagon, Moloh, Chemoș, Iștar, Marduc, Tamuz și Baal. În Ieremia 19:5, singurul și adevăratul Dumnezeu Se pune în contrast cu Baal, un zeu fals, arătând în mod categoric faptul că El nu are nicio legătură cu aducerea sacrificiilor umane.

„Au zidit și înălțimi lui Baal, ca să ardă pe copiii lor în foc ca arderi-de-tot lui Baal – lucru pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rânduisem și nici nu-Mi trecuse prin minte.”

Acest Dumnezeu este diferit! Încercați să-L înțelegeți. Sacrificiile umane sunt un lucru complet străin de caracterul Lui. Ideea aceasta nu l-a trecut niciodată prin minte. Cu cât mai străină de El trebuie să fie ideea de a-i arde pe oameni de vii, fără nicio speranță de a scăpa de flăcările iadului!

Așadar, dacă doctrina chinului veșnic își are originea în păgânism. Ce ne învață Biblia cu privire la distrugerea celor răi?

SFÂRȘITUL RĂULUI ȘI AL CELOR RĂI

Mai întâi, trebuie să știm că la baza doctrinei chinului veșnic, stă doctrina imortalității inerente, ideea că sufletul nu poate muri. Din această premisă reiese ideea că oamenii nelegiuți trebuie să trăiască pentru veșnicie undeva în universul lui Dumnezeu, și din moment ce nu pot trăi împreună cu sfinții în rai, ei trebuie să fie în altă parte, unde să fie chinuiți. Dar Biblia nu spune nimic de genul acesta.

Citiți Geneza 3:1-5, observând mai ales versetul 4, pentru a descoperi de unde vine ideea că oamenii nu pot muri.

Biblia arată în mod clar că doar Dumnezeu are nemurirea inerentă (1 Timotei 6:16). La fel de clar, Biblia declară că Dumnezeu va oferi darul nemuririi celor răscumparați, la a doua venire a lui Isus, când ceea ce este „muritor se va îmbrăca în nemurire” (1 Corinteni 15:54). Nemurirea este un dar pe care Dumnezeu îl oferă celor răscumparați. Ea nu este un lucru pe care oamenii îl au „din oficiu”, fie că sunt mântuiți sau nu. De fapt, declarația repetată a Scripturii este că cei nelegiuți nu vor trăi veșnic.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu _____, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).
Nimeni să nu piară! Nici vorbă de vreun chin veșnic!

„Fiindcă plata păcatului este _____ (Romani 6:23). Nu chinul veșnic, ci moartea!

„Păcatul, odată făptuit, aduce _____ (Iacov 1:15). Nu o viață veșnică de ars în flăcări!

Iar profetul Maleahi, referindu-se la cei care vor locui Noul Pământ, spune despre oamenii răi: Și veți călca în picioare pe cei răi vor fi „_____ sub talpa picioarelor voastre”(Maleahi 4:3).

Ezechiel redă cuvintele pe care Dumnezeu i le adresează Diavolului: „Scot din mijlocul tău un foc care te _____ și te prefac în _____ pe pământ.... și nu vei mai _____ niciodată!” (Ezechiel 28:18-19). Așadar, nici chiar Diavolul nu va suferi veșnic, ci va înceta să existe.

Iar Obadia, descriind distrugerea celor răi la judecata finală, spune: „Vor fi ca și când n-ar fi fost niciodată” (Obadia 15-16).

Psalmul 37:20 descrie distrugerea celor răi într-un mod foarte asemănător: „Dar cei răi _____ și vrăjmașii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni: _____, _____ ca fumul.”

Dar nu spune Biblia undeva că cei răi vor fi chinuiți pentru veșnicie? Ei bine, nu. Cu toate acestea, Biblia folosește expresia *în vecii vecilor* pentru a descrie distrugerea celor răi, dar o face într-un context biblic specific. Citiți Apocalipsa 14:11 și 20:9,10. Acestea sunt două pasaje dificile, care, dacă sunt scoase din context, contrazic celelalte pasaje care vorbesc în mod clar despre distrugerea veșnică a celor răi. Însă câteva versete biblice vor îndepărta într-o clipă confuzia.

Iona spune că a fost în pântecele peștelui pentru trei zile și trei nopți, numind această perioadă „pe vecie” (Iona 1:17; 2:6). Ana l-a oferit pe Samuel în slujba lui Dumnezeu „pentru totdeauna”, ceea ce însemna „atâta timp cât va trăi” (1 Samuel 1:22,28). Dumnezeu îi spune lui Israel că, dacă un om va alege să slujească pe cineva pentru toată viața, îl va sluji „pentru totdeauna”, însemnând până la moarte (Exodul 21:6). În Biblie, „pentru totdeauna” înseamnă „atâta timp cât un eveniment durează” sau „până ce se încheie”; așadar, focul „veșnic” va ține până la distrugerea celor răi.

Observați, de asemenea, cum este folosită expresia „foc veșnic” în Biblie: „Sodoma și Gomora... ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic” (Iuda 7). Dar stați puțin! Aceste orașe nu mai ard și astăzi. Petru spune că Dumnezeu „a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire” (2 Petru 2:6). Înseamnă, deci, că Biblia folosește expresia „foc veșnic” pentru a arăta că efectele focului sunt veșnice, și nu durată lui.

Promisiunea lui Dumnezeu este că răul va avea sfârșit. Ultima carte a Bibliei ne spune că Dumnezeu va face „un cer nou și un pământ nou”, în care „moartea nu va mai fi”, „nici tânguire, nici țipăt, nici durere” (Apocalipsa 21:4). Acest lucru nu ar putea fi adevărat dacă sufletele pierdute ar fi întemnițate undeva în univers, plângând și suferind într-o tortură veșnică. Pentru că Dumnezeu este dragoste, Satana și toți cei care continuă să producă durere, din milă și dreptate, vor fi distruși și vor înceta să existe. Și totuși, chiar și acest lucru este dureros pentru inima dragostei infinite: „Pe viața Mea, zice Domnul, Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască” (Ezechiel 33:11). Dumnezeu tânjește după mântuirea fiecăruia, dar nu va forța pe nimeni.

CONECTEAZĂ-TE

Cei nelegiuți vor fi distruși din cauză că vor
ajunge incapabili să mai iubească.

Isus îi descrie pe cei care vor fi distruși ca oameni care „săvârșesc nelegiuirea” (Matei 13:38-41). „Săvârșesc” este cuvântul grecesc *poieō*, care înseamnă **a crea**, sau **a face ceva din nimic**. „Săvârșesc” este o traducere bună pentru că redă ideea de acțiune repetată, care produce o stare de existență. „Nelegiuire” este **anomia**, care înseamnă a fi **fără lege**. Legea lui Dumnezeu este „dragoste” (Romani 13:10). Vedem deci că cei nelegiuți sunt cei care au urmat un stil de viață nelegiuit, lipsit de dragoste, până când au ajuns ființe lipsite de orice urmă de iubire, capabile să facă doar răul. Ei sunt pierduți pentru veșnicie, nu pentru o acțiune arbitrară din partea lui Dumnezeu, ci pentru că au ales să devină corupți în totalitate. Prin alegeri egoiste, ei au distrus mecanismele mentale, emoționale și voliționale ale naturii lor, fiindu-le astfel imposibil să mai trăiască pentru alții. De aceea, ca o acțiune care îmbină mila cu dreptatea, Dumnezeu îi va distruge pe cei nelegiuți definitiv.

EXPERIMENTEAZĂ

Ce binecuvântare este să știi că tortura este un
lucru complet străin caracterului lui Dumnezeu!

Doamne, cu toată inima mea, Te accept pentru cât ești de bun. Îți mulțumesc pentru că mântuirea a fost câștigată de Isus pentru toți oamenii, pentru ca niciunul să nu piară, dar și pentru ca Tu să te porți cu dreptate și milă față de cei care aleg răul cu încăpățănare și resping dragostea Ta, ajungând incapabili să se mai întoarcă.